

I. kötet.

Budapest, 1886. április 4-én.

14. szám.

A dialektus.

Irta: Mikszáth Kálmán.

Mikor még nem volt meg a szép új hid Szegeden, hanem régen-régen a százszor kifódozott öreg hid újdonat új korában, azt a statutumot hozta a nemes város, hogy minden nem odavaló ember egy garast fizessen egyszeri átmene-telért.

Szegedi embertől nem volt jussuk pénzt szedni, a mint-hogy nem is kaptak volna, mert azon időnek divatja sze-rint, az volt az ur, a ki minél kevesebbet fizetett, most pedig a virilista világban az az ur, a ki minél többet fizet. (Hogy lehetett ennyire megfordítani a világot!)

Eleinte roppant jövedelme volt a városnak a hidvám-ból. Neki bizakodván, nagy lábon költött. Hanem apródonkint megjött a falusi nép esze is. Azt mondta a hidfőnél a vámőrnek «szegedi vagyok» és nem fizetett.

Tessék most a vámőrnek bizonyítani, hogy nem szegedi. Hogy ösmerje hetvenezer ember közül mindeniket? S hogy bizonyítson? Hiszen csak nem bolondult meg, hogy min-deniknek utána járjon azért az egy garasért, mikor az belejönne neki egy forintba!

Lón hát, hogy a város hidjövédelme nagyon megcsap-pant, a mi pedig érzékeny csapás vala.

Böles város atyák eleget törték a fejüket, miként lehetne olyan rendszert behozni, mi kizárná a csalást, s megnyitná a régi jövedelem zsilipjeit?

Hasztalan volt. Támadt egy-egy ötlet, egyik is, másik is kigondolt némi újítást, de a bajon nem lett segítve. Évtizedek multak el, de egyetlen szabályzat sem vált be, pedig ugyancsak szerettek volna kitalálni.

Senki sem a «perpetuum mobilit» kereste, hanem ezt. Természetes is, mert ez volt a nehezebb.

Aztán meg nagyon szép præmium volt rá kitűzve.

Ki volt mondva, hogy ha olyan okos ember akad az országban, a ki a szegediség és nem szegediség ellenörz-zésének módozatát kitalálja, az lesz Szegeden a főbiró.

De már a reményről is lemondtak, évek tüntek el med-dőn s a hid alig hozott be többet, mint a mennyit a tata-rozása fölemészttet, midőn egy nap csak beállit a «torony alá» (így hívják Szegeden a városházat) a nemes, nemze-tes magistratus színe elé Damók Mihály uram ő kegyelme, rangjára nézve polgári szabó a Móra városrészben.

— Dicsértessék a Jézus Krisztus, nagy jó uram.

— Mindörökké, Damók Mihály uram. Mi jót hozott kend? — kérde a főbiró. Ugyan kapóra jött, mindjárt vétetek mértéket egy kabátra.

Damók Mihály erre megrázta magát kevélyen és így szólt:

— Nem a kabátjáról jöttem én most mértéket venni kegyelmednek, hanem a főbirói székéről.

— Mi a kő? — nevetett a főbiró, Tóth Mihály uram.

— Ugy ugy, hiába vigyorognak kegyelmetek — foly-tatta hetykén — itt vagyok, itt állok, én Damók Mihály kitaláltam, hogy a nem szegedi embert mindet meg lehet ösmerni.

— Megbolondult ked! — nevettek a tanácsbeliek.

De Damók uram váltig erősítette, hogy ugy van s kész a próbát megtenni legott a hidfőnél, hanem erre nézvést össze kell hini az egész város főembereit.

Nosza, a hajduk nyomban beszalagálták a város tekin-

Egyes szám ára 16 kr.

télyes personáit s különben is terjedt a hír, mint a futótűz, hogy Damók Mihály «megtalálta a hidvám módját» (lehetetlenség az egy szabótul, kételkedének a népek). Egy óra mulva már óriási tömeg álldogált a «Hal piarczon» s zsibongva, fejcsóválgatva várták a rettenetes csodát.

Kevéssel ezután jött a városi magisztrátus s köztük kullogott a szabómester is. Beh sok gunyos mosolygás volt az arcokon.

— No hát lássuk a tudományát majszter — mondá a főbiró, mikor végre a hidfőnél megálltak.

— Jó — mondá a szabó — tehát tegyük fel, hogy most én vagyok a vámőr.

— Helyes, tegyük fel — hagyták rá a tanácsnokok.

A nép röhögött.

A makói országuton csinos kacziás menyecske lépett begyesen a hid felé, fején egy kosárral, a melyből apró réczék kandikáltak ki vidoran. Utána hosszú sorban jönnek különféle tarka alakok, de ő ér be a leghamarabb.

A szabó eléje állt, mikor a bódéhoz lépett.

— Hová való? — kérdé hivatalos hanghordozással.

— Szögedébe — felelte az kényesen.

Siri csönd állt be, mindenki feszülten várta, mi lesz most.

— Hüüm — mondá a szabó meg nem zavarodva. — Hát mondja meg nekem, *mivel eszik kendteknél a levest?*

A menyecske összecuskorította a kívánatos piros száját s kellemeztetően selypité:

— Kanaává!

— Ugy?! — kiáltott fel Damók uram diadalmasan — akkor hát fizet egy garast, mert Szegeden kanállal eszik a levest.

A tetszés viharos zaja tört ki a tömeg között. A tanácsbeliek összesugtak. Tóth Mihály uram, a főbiró, elkezdett mindenféle színeket játszani.

De csitt. Most egy másik utas közeledik a hidhoz, horigorgas öreg paraszt ember.

— Hová való? — riad rá a szabó.

— Szögedébe — mondja az jámbor arczczal.

— Mivel eszik kendteknél a levest?

— *Kalánynyal.*

— Ugy? Fizet kend egy garast, mert Szegeden kanállal eszik.

Most aztán egetverő éljenzésbe tört ki a tömeg, nagy ujjongások közt vállra emelték Damók uramat, a ki az ő rendszerét, nagy bölcsen Szeged környékén diva-

tos különféle szójárásokra állapította, melyek mind különböznek a szegeditől.

Ezentul ezt a methodust követték a hidnál s hosszú évtizedekig nagy jövedelmeket hozott a városnak.

Damók Mihály uram emlékét ma is hálásan őrzi a krónika.

Főbiró nem lett belőle az igaz. De hát miért nem lett? Nem engedték a csizmadiák.

A nemes csizmadia ezéh ugyanis holtra vált volna a szégyentől, ha egy szabó uralkodik vala felettük.

Petitiót adtak be: azt mondták, inkább elköltöznek valamennyien Miskolcra. Járjon az egész város mezitláb.

Végre is úgy dőlt el a dolog, hogy a magisztrátus közbe lépett Damók uramnál, álljon el a jogától a főbiróságra ennyi meg ennyi arany forintért.

Megalkudtak, parolát csaptak (annak az embernek az öreg apja vágta szét, a kitől én ezt a történetet hallottam) s a kialakult sommát aztán kivetették szarznak a csizmadiákra.

A francia kultúra a tótságon.

Egy felvidéki gentry családnál fordultam meg egyszer. Egészen más világ az, mint minálunk. Más erkölcsök, más szokások és más civilizáció.

Csak két szükségletük közös velünk: a tarokk és a francia nyelv. Erre a kettőre roppant büszkék a tót nemesek s ha nem értik vagy az egyiket, vagy a másikat, mesterségesen igyekeznek hiányaikat eltakarni.

Nagy tarokkisták mesélik, mint százados tapasztalatból leszűrt igazságot: hogy a hol két árvamegyei ur kártyázik, kritikus helyzeteknél nem állják meg, hogy tótul ne konversáljanak.

A francia nyelvvel még furesábban vannak.

Annál a családnál, a hova jártam, szép hangja volt a kisasszonynak, a lenhaju Milicának.

A társaság arra kérte vacsora után, hogy énekeljen

valamit, mire megcsendült egy gyönyörű lány francia dal.

Elragadtatva futottam a kisasszonyhoz:

— Kérem, engedje át nekem ennek a dalnak a szövegét.

Elpirult, aztán rám nézett nevetve:

— Hát észrevette?

— Mit? — kértem zavartan.

— Ah — szólt a fejét kedvesen hátravetve — ön úgy látszik nagy francia. Majd mindjárt leirom önnek a szöveget.

Leirta egy papirosra s én ámulva olvastam a következő tót dalt:

*Kacska na dolinye,
Kacsur vodu pije.
Kacska na nyu volá!
Csekaj dusa moja!*

(A réce áll a völgyben,
A gunár vizet iszik a forrásból:
A réce rákiált:
Várj meg kedves galambom.)

— Hiszen az lehetetlen, kisasszony! — hebegtem. Oh nem! Kegyed bolonddá akar engem tenni. Nem, ezt a dalt nem énekelhette. Hisz ez egy tósgyökeres tót versecske.

Milica még jobban fölkaczagott erre.

— No hát hallgassa! Eléneklek még egyszer francziául. S elkezdte újra finom accentussal, bájoló orrhangon:

*Kasz-ka na doliné,
Kaszür vodüpijé.
Kaszka na nü vola:
Szekaj dü samoa!*

Most aztán csakugyan tisztába jöttem vele, hogy a legelső nyelv a tót nyelv a világon, mert francziának is beválik.

M. K.

Az áldozat.

A reformátusoknál szokásos kenyérrel áldozásnál egyszer történetesen a kis darab kenyérek közé egy dugó is keveredett, s a pap ezt észre sem véve, egy parasztnak nyujtá.

— Tisztelendő uram, ez dugó!

A pap nagy ájtatossággal s égre emelt szemekkel felelt:

— Dugó, nem dugó, vegyed és egyed, ez a Krisztus teste, vére s az isten áldása!

S az atyafinak ellenkezése daczára meg kellett enni a dugót.

Ki fia?

— Kis öcsém, ki fia vagy?

— Az apámé.

— S apád kicsoda?

— Hát a nagy apám fia!

Hányat ütött az óra?

Kérdi a gazda kocsisát:

— Ugyan János, nem tudná kend megmondani, hány óra?

— Bizony nem tudom én gazduram. Hanem a toronyban épen most ütött négy vékonyat meg négy vastagot.

Elszólta magát.

Egy urhölgy huszadik születésnapját ünnepelte. Egy kis szünet alatt, mely a társalgásban beállott, így sóhajtott föl:

— Istenem! Hogy röpül az idő! Tegnap mult csak 30 éve, kedves atyám halálának!

Bogánások.

Vigasz.

Megénekeltem szemét, száját,
Fülét és szőke fürteit,
Háromfodros rövid ruháját,
S keblét, mely kályhaként hevit.

És ha valamit elfeledtem,
Vigasztal engem az a hit:
Hogy mások is jól ösmerik
Elő nem sorolt bájait.

Szórakozottság.

Hopp! kiálték önfledten,
A parókám itt feledtem!
És a nőcske önkénytelen
Turnürjéhez kap hirtelen.

Fogadás.

Lánykám! ha mi szivet cserélnék
Megégetném a tiedet!
Nehogy megint más birja holnap:
Mint tegnap még az enyimet.

Kerek S.

A zálogos bunda.

A bodajki ember gyalogsorral a csákvári vásárra indult s mivel a reggel hűvös volt, bundáját is vállára vette. Dél-felé azonban kisütött a nap s a bunda nagyon nehéz lett az atyafinak. Meglátja ezenközben az előtte ballagó Mojsi koreshmárost, a falu zsidáját, egyet gondol és így szól hozzá:

— Mojsi, adjon kölcsön nekem öt forintot.
— Mit ad kend biztosítékot?
— Szükségem van a pénzre, inkább zálogban hagyom kendnél a bundámat.
Mojsi rááll az alkura, az atyafi pedig megkönnyebbül-

ten siet be Csákvárra s a város végén pihenve megvárja Mojsit, kiveszi zsebébül a kapott öt forintot s kiváltja bundáját.

A kísértet.

Egy babonás paraszt szörnyen megrémülve állított be a paphoz és remegve mesélte el neki, hogy kísértetet látott.

— Hol látott kend kísértetet? — kérte a pap.
 — Éppen mikor a templom közelében mentem el — a templom falához lapulva láttam.
 — Hát milyen alakja volt?
 — Kérem, olyan forma volt, mint egy jól megtermett számár.
 — Menjen csak kend haza — és ne említse a dolgot senki előtt — szólt a pap. Kend nagyon félénk ember, hogy tudott a saját árnyékától megijedni?!

Pesti nóta.

Be szépek a budapesti leányok,
 Majd kicsattan az ajakuk, orcájuk,
 Élő rózsa mindenik,
 Pesti lánytól telhetik, telhetik:
 Mert toilette-asztalán
 A kisasszony, szobalány
 Festéket tart mindenik.

Hej, manapság mind olyanok a lányok,
 Szegény ember nem mer járni utánok.
 Turnürös a szoknyája,
 Kalapot tesz magára, s ki látja
 Az utcán, a piacon,
 Azt hinné, hogy kisasszony,
 Pedig — szobaleányka.

Istókffy.

A garabonciás diák.

A negyvenes évek elején a Tisza és Bodrog még nem lévén szabályozva, nagyobb kiöntések alkalmával a Bodrogtörzs, a dombok kivételével, víz alatt volt. A cz. i. pap fia, mint sárospataki tanuló, egy ily nagyvizes időben karácsonyi ünnepekre a befagyott kiöntéseken korcsolyázva jött haza. Az együgyűségéről hirhedt cz. i. nép észrevette, a mint nagysebese sikamlott tova a jegen. Utána! kergették. Ő csak nevetett s a faluba érve a paplak előtt megállott és bement. Az atyafiak utána mentek oda is és előadták a tiszteletesnek, hogy ők a «garabonciás diákot» keresik, a ki most ide bejött. A pap eléjük állította:

— Nézzék, atyámfiak, hiszen ez az én fiam, a Pista!

— Mán instállok alássan, tudjuk mi, hogy a ki *borotván szalad*, az nem lehet ember fia, az csak garabonciás diák lehet, valamint hogy azt is sejtjük, hogy az annak a képít veszi fel, a kiét akarja!

Másképp nem is lehetett a jámborokat meggyőzni, mint hogy kiment a tiszteletes és a fia velök a jégre s ott a főbb embereknek felkötötte a korcsolyát. Mikor azután egymásután hanyatt vágódtak, azonnal saját kárukon ismerték meg, hogy a korcsolya nem borotva ugyan, — de ahhoz, hogy valaki vele futni tudjon, a garabonciás diák tudománya szükséges.

Ballada.

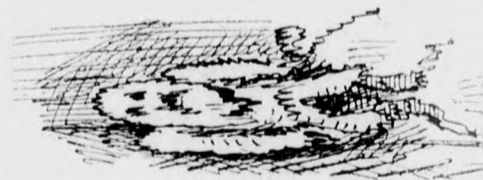
Egyszer volt egy ember,

Szakáll volt kender.

Meggyuladt a kender,

Megégett az ember.

Nevető fejfák.

Nekem Réz Andrásnak
Szomorú sors juta:
Minap ebéd után,
A hogy borozgatám,
Megütött a guta!

Itt nyugszik nemes
Nemzetes és vitézlő
Gróf Dengelegi Márton
Parádés kocsisa
Pitypalatty Jóska.

A jégen.

A jég sikos volt és sokan
Elestek rajta már.
Meginth felkeltek pajkosan,
S csusznak a koresolyán.
A lányokat körülveszi
A kíséző csoport.
Eséstől véli őrzeni,
Ha rugja ott a port.

Szép Róza nagysám épen így
Sok kíséret fogott . . .
Hiába tartá hiveit,
Mégis csak elbukott.

Csak azt hiszi, a mit lát.

— Te Jancsi, kivette-e már Ambrus gazda buzájából a vámot? — kérdi legényét a molnármester.

— Igenis kivettem.

— Ej no! hát azután látta azt kegyelmed, Ambrus gazda?

— Soh'se láttam biz én, mester uram.

— Ej, ej Jancsi! — feddi tovább legényét a derék molnár, — tudhatnád, hogy a magyar ember csak azt hiszi el, a mit lát, hát már most vedd ki a vámot Ambrus gazda szeme láttára, szaporán.

A mi bizony meg is történt.

Ambrus gazdának most már csakugyan nem lehetett oka a kételkedésre.

Modern nevelés.

Kis leányka, három éves
És már három nyelven értesz!
Pedig bizony egy nőbe' még
Egy nyelv is oly nagyon elég!

Renex.

Önértzet.

7

Az egyik. Mit, te *rongy*, még te mersz nekem ilyent mondani?!

A másik. Na, na, csak ne olyan dühösen! Még te sem vagy ám *papiros*!

Sok legelő.

— Hát, kedves öcsém! csakugyan nem szándékozod elvenni azt a leányt, a kit neked ajánlottam?

— Isten bizony nem tehetem. Mert esakis olyat akarok elvenni a kinek legalább ezer hold földje van.

— Kedves öcsém, sok lesz annyi legelő egy marhának.

— Kisasszonyaim, mond a főnöknő, most kiki diktálja be az anyakönyvbe, hogy mikor született?

A kisasszonyok bementek, csak Elvira irul-pirul, miként vallja ő meg nagy baját, hogy április elsején született? Bizonyosan kinevetik a pajzán lányok. Töprengéséből a főnöknő érczes hangja riasztja fel.

— S kegyed Elvira, mikor született?
— Én . . . én kérem . . . április elsején . . . Homéri kaczaj.
— Igen, akkor akartam, de féltem, hogy a lányok kicusfolnak, hát másodikán születtem!

A puszták királya.

Dankó Bandi hatszél patyolat gatyája,
Ki vagyon akasztva száradni egy fára;
Maga is benne van szegény Dankó Bandi,
Nem kell már lopott ló, nem kell neki semmi.
Feje felett busan sir a madár ének;
Egyéb siratója ugy sincsen szegénynek.
Hess el róla holló, hess el róla kánya! . . .
Őt szerette egykor a csárdás szép leánya.

Mint omladéki egy elátkozott várnak,
Rémképe gyanánt áll az elhagyott tájnak.
Messzire kerülnek a jámbor utasok,
A pásztor is felé átkozódva morog.
Hej, volt is ő néki sok iszonyu vétke,
De ne szidjátok már, megadózott érte.
Hess el róla holló, hess el róla kánya! . . .
Őt szerette egykor a csárdás szép leánya.

A széles pusztá volt az ő birodalma,
De még messzebb terjedt rémhire, hatalma.

Mint szélvész, itt nyargalt sebes paripáján,
Maga bus vihar volt, a haragja villám.
Száz aranyat tüzött a megye fejére,
De mégsem került a hóhér kötelére.
Maga kötötte a hurkot a nyakára:
Mert hűtlen lett hozzá a csárdás szép leánya.

Zalai Lajos.

Segithet magán.

Kopogtat Lévi a magyar államvasut egyik pénztári ablakán.

— Kérek jegyet Debreczenbe.
— Tessék, öt forint!
— Hányadik osztályba?
— Természetes, hogy a harmadikba.
— Az nagyon drága, adja olcsóbban!
— Ej, ne komédiázzék itt! Nincs itt vásár, nem lehet itt alkudni!
— Nű, csak ne lármázzon! Ván még más vasut is Budapestben! És hátat fordítva a pénztárosnak, siet az osztár államvasuthoz Lévi.

— Kis Ottilkám! Milyen folyók vannak a megyénkben?
(A tanító közbeszól: «Az iskola legjelesebb tanítványa a kicsike.»)

A kis Ottilka nagyon elbámul a nagyságos tanfelügyelőn és feleli:

— Tisza, Duna, Dráva, Száva!

A veteránok.

Generális. Hát maga mindig utoljára ezammog elé, herr Spanferkel.

Spanferkel. Hát bitte herr generál, valakinek csak muszáj utolsónak jönni!

Cserceser.

Egy időben Cserceser Antonia, kedvelt énekesnő hangversenyezett egy vidéki városban. Híre támadt e hangversenyzésnek a kis városi cigány-banda tagjai között. Nosza fogja magát a banda vezetője, díszbe öltözteti legénységét, hogy tisztelegjen a művésznőnél velök. Mikor a kisasszony lakására értek, összekonfundálja a cigány a „Cserceser” nevet s állásba vágva magát, mondja az eléje siető énekesnőnek:

— Én Bükkbükk kisasszonyt keresem!

Czigarett-sziporka.

A világ egy ócska bunda,
Jaj be kopott, jaj be sunda!
Nem ártana, ha jobb lenne,
— Azért így is meg vagy benne!

Rimkovács.

j, de ég a legény szive,
Pipája se jobban,
Dohánytul a pipa, szive
Szerelemtől lobban.

Sűrű füstöt ad pipája,
Attól barnul tajtja,
De nem lágyul meg szivének
Tüzén választotta.

Választotta biró uram
Szép Juliska lánya,
Rá sem néz az, minek nézne,
Jobb is jár utána!

A sok könnynek a lett vége,
Kialudt pipája,
De nem aludt ki szivének
Nagy szomorúsága.

Mikor aztán már nem látta
Füstölni a száját,
Keservesen földnek vágta
Ő tajték pipáját.

De pipája, mint a szive,
Nem lett összetörve,
Ujra tölté a pipáját,
Lett új szeretője.

Mustrálás.

Káplár. Micsoda maga?

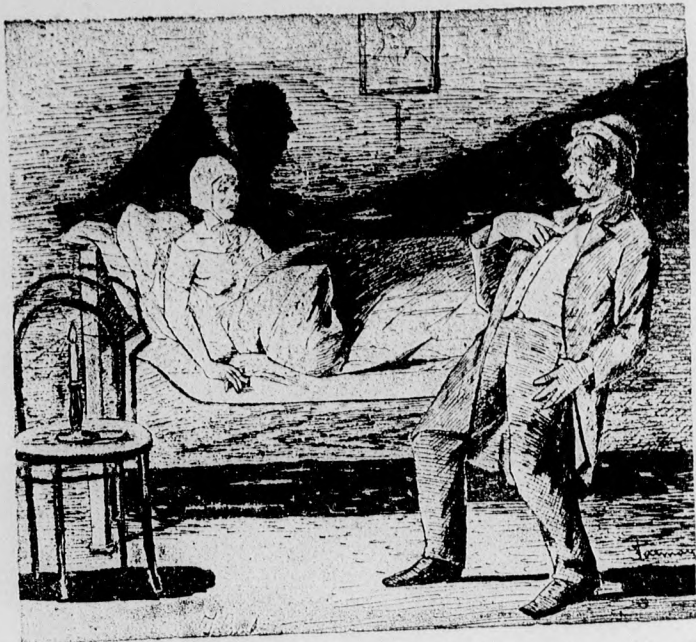
Önkéntes. Én kérem szépen a bölcsészeti egyetem hallgatója vagyok.

Káplár. Tud irni, olvasni?

Önkéntes. Tudok.

Káplár. Mehet!

A rendes ember.

— Oh! te vén korhely, már megint ilyenkor jössz haza? Belőled már soha ez életben nem lesz rendes ember!

— Mit beszélsz összevissza, asszony? Hogy nem vagyok rendes ember? Hát nem rendszeresen elmegyek a kocsmába? Nem rendszeresen berugok? S reggel felé nem rendszeresen haza jövök? Asszony! asszony! csak nem kívánhatod, hogy még ennél is rendesebb legyek.

Rejtélyes régiség.

(Megfejtése a jövő számban.)

Drága kocsizás.

Egy urat, ki épp haza indul a vendéglőből, az eső utóléri. Nem sokára tíz óra és nincs messze lakásától; ha beül az előtte haladó kocsiba, akkor kapuzárás előtt haza ér, és nem lesz még tíz óra, a kocsisnak sem kell fizetni, csak a rendes fuvarbért. Beül tehát a kocsiba, megnevezi az utczát és házszámot és reményli, hogy öt-hat percz alatt hazaér. De boszankodva látja, hogy a kocsis nemcsak nagyon lassan, hanem még kerülő uton is halad. Haszta-

DRÁGA KOCSIZÁS.

lan kiabál, kopogtat az ablakon. Végre megállnak a ház előtt. Az ur dühösen ugrik ki a kocsiból és így szól a kocsishoz:

— Pénzét majd megkapja a rendőrségnél, menjen oda; én nem türom, hogy engem így rászédjenek!

Néhány nap mulva az ur elmegy a rendőrségre, hogy elintézzé az ügyet. Kérdezi, volt-e ottan a kocsis és menyit kért?

— Egy forint ötven krajczárt! — feleli a hivatalnok.

Az ur feldühödik ezen a követelésen és azt mondja, hogy egy ut legfeljebb ötven krajczár.

— Hisz többet nem is kér! — magyarázza meg a hivatalnok. De mivel ön sem meg nem fizette, sem meg nem kérdezte mit kér, hanem ide rendelte a pénzt: azért kétszer volt itt és egy fuvar ötven krajczárjával számítva, az összeg épen kijön!

URAMBÁTYÁM

ÜZENETEL.

O—só. Mikszáth Kálmán neve csak azért nincs a lap végén, hogy annál többet legyen az elején. Annál jobban gyönyörködhetnek benne hű olvasóink. — *Bpest. K. J.* A kurta meséről röviden: jók, jönnek, jöjjenek. — *K. G.*

A vig epizóddal ne szomorítsuk meg Urambátyám kedélyes olvasóit; az ilyen nyelvezetet bizony meg nem szívlelnék:

«Oh! bárcsak soha se gondoltam rá volna!..»

Oh! bárcsak a versírásra se gondolt rá volna soha! — *N.-Kanizsa, T. V.* Buzgalmaért Urambátyám barátságos köszönetét; a költemény már meg is van illusztrálva pazarul s közelebb jön. — *Kecskemét, M. O.* Nem hiába 13-dik szám, azért járt szerencsétlenül a postán. Quod Deus avertat! Innen mindég kiindul Urambátyám vasárnapra. — *M—quis.* Az utolsó fölér az elsővel, és így ezé az elsőség. — *Pusztahely, Cs.* Üzenetünk nem maradt el, csak kikerülte figyelmét. Az új küldeményből, mint a régiékből, kiszemeljük a jobbakat. — *Szeged, K. G.* A rajzok jók, de e genre már más lapokban régen és ismételve kimerítettet. Valami újat várunk. — *Szabadka, Sz. K.* Jó tréfa, de már igen ösmert; újabbal lepje meg az urambátyámat. — *N.-Szalonta, Sz. L.* Működésének mindkét oldalán nagyon örül Urambátyám és olvasói. A legutóbbi jeles küldeményt mielőbb felhasználjuk, hogy újakat kapjunk. — *A.-Lendva, L. Ö.* Mind a két képtárgy kitünő; az egyiket, a politikait már hozta böles öcsénk, az Istók, a másikat, a melyben a bölcsesség politika nélkül jár, épen most hozzuk mi. Mindkét műfaj tovább mivelését szívesen vesszük. — *r—n.* Kép és szöveg humoros, jövő héten lesz soros. — *Zombor, N. N.* A kályha-históriával nem fütünk be a kandallónkba, sőt szépen képpel kicziczomázva mutatjuk be. — *M—us.* Az okleveles hölgy naplójegyzetei vigak, mint mindaz a mit ön ír, de nem oly frisek, mint más küldeményei. A korbács-történet ügyes, bár önnél máskor jobban is csattant a végén. — *Vizvár, N. M.* Reménye teljesül: nem menekülünk előle a kertbe és a kerítésen át, mint a minapi tiszteletes a legátus elől; sőt minél többször jön, annál szívesebben látjuk. — *Bpest, E. G.* Az életkép igaz és eleven humoru; megrajzoltatjuk. — *Munkács, P. G.* Ékesen beszél a mai szám. — *Rx.* A mi jó, el nem marad. — *A. G. A.* Elolvassuk, de sok egy lélekzetre. — *Vincze páter.* Herkópátérségek, de egy pár aztán istenes. A képet nem sajnáljuk tőle.

Felelős szerkesztő: *Bartók Lajos.*

HIRDETÉSEK.

Kövér: Látom komám rosszul néz ki, mi baja?
Olyan sovány a szél is majd elfujja,
Sovány: Oda vagyok, gyomorhurut a bajom,
Kínoz folyton ez a régi fájdalom.
Kövér: Eb a lelke mért nem segít hát magán,
Van orvosság eme bajra is talán,
Sovány: Megpróbáltam mindent már az ég alatt
Orvosságot nekem csak a sir adhat.
Kövér: Téved komám, én is tavaly így voltam,
Volt orvosság és én el nem patkoltam.
Sovány: Mondja meg hát kedves komám mit használt,
Hogy kigyógyult, s ilyen szép kövérré vált?
Kövér: *Andrássy-út nyolczvanhat szám Szalady*
Ott a segély forduljon hozzá bárki,
„Hungária-kávé“ neve e szernek,
Segített már ez hej, de sok ezernek.
Gyomorhurut, rossz emésztés, főfájás,
Gyomor-, bél- és fejfőrcs vagy ha a hányás
Kínozza, emésztí szívba s aranyér
Ez segít, nem adná sok száz aranyér'
Ezt ajánlom, ezt használja imáron
Kap egy kilót egy forint husz krajczáron.
Sovány: Köszönöm komám tanácsát a sok jót,
Megyek oda rögtön s veszek egy kilót.

Kincsem-sorsjegy

á **1** ft **11** sorsjegy **10** ft
csak

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

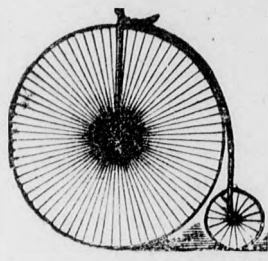
10.000 frt, 5000 frt 20% lev. **4788** pénz-nyeremény

A magyar lovar-egylet
sorsjegy-irodája: Budapest, váczi-utca 6. szám.

Javitott amerikai **EXCELLENT-SZÉKEK.**
Használhatók szék, zsöllye-szék, nyugágy és rendes ágy gyanánt. E székek az egyetlenek a világon, melyek 10-féle állásba helyezhetők; kiválóan alkalmasak támlás-, dohányzó-, olvasó-, kerti, szunyokalo- és hölgy-székeknek, s katonatiszti körökben igen kedveltek és elvannak terjedve. Mint egy könyv összecsapathatók, s ily alakban a falhoz támasztva, vastagságukban 12 centiméternyi helyet foglalnak el, pontosan **8** kilogr. nehézségűek, s a postán csomagként szállíthatók. E székeket 2 vámmázsa nehézségű egyének használhatják s azok tartósságaért 3 évi jótállás nyújtatik. Legillőbbek alkalmi ajándékul, és Dr. med. Rainer által Budapesten, könnyű átaiakíthetőségük valamint kényelmességük miatt betegek és üdülők részére a legjobban ajánlatnak. E székek a fönnebbi rajzhoz tökéletesen hasonlítanak, barnára vannak lakkozva s párnázással (jute-szövet-bevonat) együtt 7 frtba kerülnek; fin. belga szőnyeggel elegánsan s elpusztíthatatlanul **9** frt; igen nagy és igen nehéz egyéneknek belga szőnyeggel **10** frt. Csomagolás 30 kr. 7000 drb. lett eladva. Szállítás utánvét mellett.

SCHÖBERL C., Budapest, IV., szerb-utca 13. sz.

Velocipédek

a legjobb rendszerűek és legszebb kivite-
lük, szabadalmazott golyotengelyekkel,
kitünő gyártásukérti jótállás mel-
lett, igen jutányos áron kaphatók

HERBSTER KÁROLY

műgépész varrógép-raktárában

Budapest, VII., Károly-körút 3. szám.

Velocipédek javításra elfogadtatnak, s a leg gondosabban eszközöltetnek. Minden alkatrész, törések pótlására készletben tartatik. Korosabb urak részére a híres biztonsági **Kängoroo-Bicyklek** tartatnak raktáron.

Fácányi-féle legfinomabb illatu és kitünő gyógyha-
tásának elismert és bizonyult magyar

SÓS-BORSZESZ

külső használatra. Ezen gyógyszerészileg készített magyar sós-borszesz nemcsak a francia és angol ugynevezett sós-borszeszt, hanem minden egyéb eddig már is a forgalomban létező hasonnemű készítményeket, ugy kitünő minősége mint finom illatja, valamint megbecsülhetlen jótékony gyógyhatásánál fogva jóval fölülmulja. És pedig legelőnyösebben használható mint **ideg- és izom-erősítő szer**, valamint a derékfájás, **fej, arcz, fog** és a test többi tagjainak csúzos (rheumatikus) szakgatása, fagyási dagok és vízzel vegyítve szemgyengeség ellen. Ugyszinte fogtisztító szerül igen ajánlható, a mennyiben a fogak közt létező és rothadásba átmenő ételmaradékok annak használata által ártalmatlanná válnak, onnét eltávolíttatnak; továbbá vízzel elegyítve, mint kitünő száj- és toroköblítő, a fogak fényét elősegíti, a foghust erősíti, a szájbüzt rögtön megszünteti, a szájban és a torokban lerakodott nagymennyiségű nyákot feloldja és azt eltávolítja — s végtére igen ajánlható fejmosásra is, a mennyiben a fejkorpát eltávolítja és annak további képződését megakadályozza. — Ára egy nagy üvegnek 1 forint 20 krajczár, és kisebb üveg 60 krajczár, postán szállítva 20 krajczárral) több.

Fácányi-féle

„Köszvény és csúz elleni, ideg- és izom-erősítő balzsam“

külső használatra, a mely legkitünőbb gyógyhatása és igen kellemes illatja következtében közkedvelté vált, és már eddig is legnagyobb elismerést vívott ki magának. Egy nagy üveg ára 1 frt 20 kr., kis üveg 70 krajczár, postán szállítva 20 kr. több.

WIRTH JÁNOS

16 év óta fennálló

arany-, ezüst-, ékszer- és óragyár-raktára
BUDAPESTEN

IV., hatvani utca 12. sz. a nemz. casino kapujával szemben.

Kivonat az árjegyzékből:

Arany gyűrűk ...	2.- 4.- 5.-	Arany garnitúrák ...	15.- 20.-
Gyémánt gyűrűk	8.- 10.- 15.-	Gyémánt " ...	80.- 100.-
Brillánt gyűrűk	20.- 30.- 40.-	Brillánt " ...	150.- 200.-
Arany fülbevaló	1.50 2.- 3.-	Arany óralánc rövid	16.- 20.-
Gyémánt " ...	12.- 15.- 20.-	" " hosszú	25.- 30.-
Brillánt " ...	40.- 50.- 60.-	" Collir lánc	5.- 8.-
Coráll " ...	3.- 4.- 5.-	" kereszték ...	2.- 3.-
Zománcos " ...	2.- 3.-	Gránát kereszték	1.- 2.-
Arany broche ...	6.- 7.-		
Coráll " ...	4.- 5.-		
Dívat " ...	4.- 6.-		
Arany karperecz	20.- 25.- 30.-		
Zománc " ...	5.- 6.-		
Gránát karperecz	4.- 5.-		

Nyakkendő tűk.

Arany, ezüst, gyémánt	5.- 6.-
Ezüst óralánc	3.- 4.-

Valódi svájci órák két évi jótállással.

Ezüst henger-óra 1 fed.	9.-	Arany rem.-óra 2 fed.	50.- 60.-
" " 2 " "	12.-	" chron.-rem. 2 " "	200.-
" horgony " 1 fed.	14.-	" női óra 1 " "	18.-
" " 2 " "	16.-	" " 2 " "	24.- 30.-
Metall v. nickl rem.-óra	8.- 10.-	" remont. 1 " "	28.- 30.-
Ezüst rem.-óra 1 fed.	14.- 16.-	" " 2 " "	35.- 40.-
" " 2 " "	18.- 20.-	Arany női remont.-óra	
Arany férfi-óra 1 " "	35.-	2 fed. zománcozva	40.- 50.-
" " 2 " "	40.- 45.-	Arany női remont.-óra	
Arany rem.-óra 1 " "	40.- 45.-	2 fed. gyém. kövekkel	50.- 60.-

Részletes árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök.

20 frton felüli megrendeléseknél szabott áraimból 3% engedményezek.

A raktárból származó tárgyak mindegyike a magyar kir. fémjelző hivatal által felülvizsgálva és törvényszerűen fémjelzve van. A drágakövek valódisága és súlyáért vevő irásbeli jótállást kap. — Minden szakmába vágó czikk dus választékban található raktáron. — Vidéki megbízások lelkiismeretes és gyors elintézésére kiváló gondot fordítok és meg nem felelő tárgyakat készséggel kicserélek. — Levélbeli kérdézősködésekre szívesen és ki-merítően válaszolok.

Mindenféle ezüstnemű a legnagyobb választékban.

Nálam vásárolt órákért 2 évi irásbeli jótállást vállalok.

ÁGÉNYES FORRÁS

hazánk egyik legszénsavdusabb

SAVANYUVIZE

kittinő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál, s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajaiban. Általában a víz mindazon kóroknál kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend

Az 1885. évi elszállítás 1,800.000 palaczk.

Folyton friss minőség készletben a főraktáron

Édeskuty L. m. kir. udv. szállító, Erzsébet-tér 7. szám.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

KINCSEM-SORSJEGYEK

drbja 1 frt, 11 drb csak 10 frt.

1. főnyer. 50,000 frt.

2. főnyeremény 10,000 forint.

3. főnyeremény 5,000 forint.

összesen 4788 nyeremény, mely 20%-nyi levonással készpénzben fizettetik ki.

Huzás 1886 április hó 24-én.

"MERCUR"

kiadóhivatalának

bank- és váltóüzlete

POLITZER S.

Budapest, Dorottya-utca 12.

A „Mercur” lap előfizetési ára egy évre bérmentes beküldéssel együtt 2 frt. Az előfizetés bármelyik napon történhetik.

Felhívjuk a t. közönség figyelmét lapunk mai számában hirdetett Wirth János ékszer- és óragyári raktárára, mely 16 évi fennállása óta, ugy a főváros, mint a vidék kedvencz ékszerbevásárlási helye.